

да выкамы: Да живѣй Негово Императорско Величество Абдулъ Азиесъ Ханъ, Султанъ на Османліи-тѣ, Царь на Бѣлгары-тѣ!“

„1867 г. Тайнъ централенъ Бѣлгарскій комитетъ“.*)

Сирѣчъ, комитета е искаль единъ видъ **Австро-унгария на Балканския Полуостровъ.**

Комитета на дуалиститѣ не е ималъ характеръ на „тайно съзаклетническо дружество:“ засѣданията му, реѣніята му, дѣйцитетъ му били известни всѣкому, който се е интересувалъ да знае хода на дѣлата му; ето защо прѣдметния комитетъ не носи названието **революционенъ.**

Раковски — генералъ на хѣшоветѣ — билъ противъ дуализма. На знамето му написана била дилемата: „Свобода или смърть.“ Той искалъ чрѣзъ *въстание* да се освободи Бѣлгария; за тая цѣль тайно е организиралъ „народни горски чети“ въ прѣдѣлитѣ на Сърбия и Романия.

Съ нахлуванието на „горскитѣ, народни чети“ въ балканитѣ, Раковски е прѣемѣталъ да възбуни противъ *дивана покорната рапа*, и когато народа вдигне оръжие и нахълта въ балканитѣ, тогава *Раковски* отъ най високия връхъ на Стара-Планина ще диктува на Високата-Порта „договора за свободата.“

За да се улесни организацията на „народнитѣ горски чети“, и за да се дисциплиниратъ по военному хѣшоветѣ и тѣхнитѣ войводи, Раковски е учредилъ „*Върховно, народно, бѣлгарско, тайно, гражданско началство*“, състояще се отъ седемъ лица. Това „върховно, гражданско началство“ надъ хѣшоветѣ е издало прѣзъ 1867 год., *сѣчико I-ї* „*прирѣмененъ законъ за „народнитѣ горски чети“*“ (глед. стр. 90—95, *записките томъ I-ї*). Прѣдѣдателъ на това „тайно върховно началство“ е билъ *Раковски*, подпрѣдѣдатели — *Л. Караве-*

*.) Тукъ намѣстения мемоаръ е редактиранъ отъ специална комисия, състояща се отъ слѣдните лица: *Пантелей Кисимовъ, Кирякъ Панковъ, Христаки Хаджи Николовъ, Иванъ Грудовъ, Атанасъ Андрѣевъ, Райчо Поповичъ и Иванъ Касабовъ.* Кисимовъ и Касабовъ сѫ собствено съчинителитѣ на бѣлгарски текстъ на меморандума.